

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 3.4.2007
KOM(2007) 169 wersja ostateczna

2007/0058 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

**ustanawiające wieloletni plan odnowy zasobów tuńczyka błękitnoplewego we
wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym**

(przedstawiony przez Komisję)

1) KONTEKST WNIOSKU

• Podstawa i cele wniosku

Celem niniejszego wniosku jest wprowadzenie na szczeblu Wspólnoty przyjętego przez ICCAT planu odnowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego na cały okres obowiązywania tego planu.

• Kontekst ogólny

Wspólnota Europejska jest członkiem szeregu regionalnych organizacji rybackich, które stanowią ramy dla regionalnej współpracy w dziedzinie ochrony zasobów daleko migrujących gatunków ryb i gospodarki tymi zasobami. Organizacje te przyjmują zalecenia dotyczące między innymi całkowitego dopuszczalnego połowu (TAC) i kwot, środków technicznych w zakresie ustalania minimalnych wielkości ryb, obszarów zamkniętych i okresów ochronnych, ograniczeń nakładu połowowego i środków kontrolnych. Zalecenia te stają się obowiązujące dla umawiających się stron, które nie wniosły wobec nich sprzeciwu. Jako umawiająca się strona tych organizacji Wspólnota ma obowiązek stosować przyjęte zalecenia, w stosunku do których nie zgłosiła zastrzeżeń.

Wspólnota jest członkiem Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) od listopada 1997 r. Zalecenia przyjęte przez ICCAT należy zatem wprowadzić do prawa wspólnotowego, tak aby zapewnić zrównoważone zarządzanie tymi zasobami objętymi jurysdykcją wspomnianej organizacji.

Na dorocznym posiedzeniu w 2006 r. ICCAT przyjęła piętnastoletni plan odnowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

W celu odbudowania zasobów plan ICCAT w zakresie odnowy zasobów przewiduje zmniejszenie poziomu TAC do 2010 r., ograniczenie połowów na określonych obszarach i w określonych okresach, nową minimalną wielkość ryb, środki dotyczące rybołówstwa sportowego i rekreacyjnego, a także środki kontrolne oraz wprowadzenie Systemu Wspólnej Międzynarodowej Kontroli ICCAT w celu zagwarantowania skuteczności tego planu.

• Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek

Pewne środki techniczne przyjęte przez ICCAT w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego zostały wprowadzone do prawa wspólnotowego jako rozporządzenie Rady (WE) nr 973/2001 z dnia 14 maja 2001 r. ustanawiające niektóre środki techniczne dotyczące ochrony zasobów gatunków masowo migrujących (Dz.U. L 137 z 19.5.2001), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 831/2004 (Dz.U. L z 29.4.2004). Te środki techniczne obejmują wymiar minimalny tuńczyka błękitnopłetwego oraz zamknięte obszary połowowe i sezony ochronne, które zmieniono na dorocznym posiedzeniu ICCAT w 2006 r. W związku z decyzją podjętą na dorocznym posiedzeniu ICCAT w 2006 r. należy aktualizować obowiązujące prawodawstwo.

Plan ICCAT w zakresie odnowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego wprowadzono tymczasowo do prawa wspólnotowego na sezon połowowy 2007 rozporządzeniem Rady (WE) nr .../2007 w odniesieniu do planu odnowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego zalecanego przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka

Atlantyckiego.

To rozporządzenie zmienia rozporządzenie w sprawie TAC na 2007 r. oraz przejmuje przepisy planu odnowy oraz nowy rozdział kwot między państwami członkowskimi w związku z decyzją ICCAT w sprawie planu rozdzielania kwot między umawiającymi się stronami podjętą na posiedzeniu w Tokio w dniach 29-31 stycznia 2007 r.

Jako że wyżej wymieniony akt prawny obowiązuje tylko w roku połowowym 2007, konieczne jest długoterminowe wprowadzenie przyjętego przez ICCAT planu odnowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego na cały okres tego planu.

- **Spójność z innymi politykami i celami Unii**

Niniejszy wniosek wpisuje się w ramy zrównoważonej eksploatacji zasobów tuńczyka zgodnej ze wspólną polityką rybacką i przyczynia się także do zrównoważonego rozwoju.

2) KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA WPŁYWU

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

W celu przygotowania stanowiska wspólnotowego w kontekście negocjacji odbywających się podczas corocznych posiedzeń ICCAT, Komisja konsultuje się z państwami członkowskimi, pracownikami sektora i organizacjami pozarządowymi.

Streszczenie odpowiedzi oraz sposób, w jaki zostały one uwzględnione

główne sektory objęte konsultacjami poparły stanowisko wspólnotowe w sprawie przyjęcia wieloletniego planu odnowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i Morzu Śródziemnym.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Zaangażowane dziedziny nauki i wiedzy specjalistycznej

Komitet Naukowo-Badawczy ICCAT

Zastosowana metodologia

Komitet Naukowo-Badawczy ocenia stan zasobów i zaleca przyjęcie środków w zakresie zarządzania i ochrony gwarantujących zrównoważoną eksploatację zasobów tuńczyka, w szczególności poprzez przyjęcie środków technicznych.

Główne organizacje/eksperti, z którymi przeprowadzono konsultacje

Komitet Naukowo-Badawczy ICCAT

Podsumowanie otrzymanych i wykorzystanych informacji doradczych

Wymieniono potencjalnie poważne zagrożenia, których skutki mogłyby być nieodwracalne.

Fakt występowania tego typu zagrożeń jest ogólnie uznany. W swojej ocenie stanu zasobów z 2006 r. Komitet Naukowo-Badawczy ICCAT zaznaczył, że biomasa

tarłowa tuńczyka błękitnopłetwego nadal ulega zmniejszeniu, natomiast śmiertelność połowowa gwałtownie wzrasta, zwłaszcza w przypadku dużych osobników.

Komitet Naukowo-Badawczy wskazał na możliwe wyczerpanie tych zasobów w najbliższej przyszłości, o ile nie zostaną wprowadzone odpowiednie środki w zakresie zarządzania.

Komitet Naukowo-Badawczy ICCAT zalecił przyjęcie środków gwarantujących zrównoważoną eksploatację tuńczyka błękitnopłetwego, przede wszystkim poprzez ustanowienie minimalnej wielkości oraz zamkniętych obszarów połowowych i okresów ochronnych.

Środki wykorzystane do publicznego udostępnienia porad ekspertów

Opinie Komitetu Naukowo-Badawczego są publikowane na stronie internetowej ICCAT.

- **Ocena wpływu**

Celem planu odnowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego jest zapewnienie zrównoważonej eksploatacji tuńczyka błękitnopłetwego, a w szczególności zmniejszenie śmiertelności połowowej młodych i dojrzałych osobników poprzez połączenie okresów ochronnych z większą minimalną wielkością.

Plan odnowy zasobów wprowadzony na szczeblu Wspólnoty będzie miał zastosowanie do rybaków wspólnotowych łowiących tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku oraz w Morzu Śródziemnym.

3) ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Krótki opis proponowanych działań**

Transpozycja do prawa wspólnotowego środków technicznych przyjętych przez ICCAT, która jest odpowiedzialna za zarządzanie zasobami tuńczyka i w której Wspólnota jest stroną umawiającą się.

- **Podstawa prawna**

Artykuł 37 Traktatu.

- **Zasada pomocniczości**

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Zalecenia przyjęte przez regionalne organizacje rybołówstwa są bezpośrednio wiążące dla Wspólnoty i państw członkowskich. Jednakże w trosce o zachowanie jasności i przejrzystości zostały one włączone do rozporządzenia Rady, w celu uczynienia ich bardziej zrozumiałymi, aby mogły być lepiej stosowane przez państwa członkowskie i rybaków.

Wniosek ten nie ma żadnych skutków finansowych.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane instrumenty: rozporządzenie.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów

Zalecenia przyjmowane przez regionalne organizacje rybołówstwa są transponowane do rozporządzeń Rady.

4) WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Wspólnoty

5) INFORMACJE DODATKOWE

- **Szczegółowe wyjaśnienie wniosku**

Niniejszy wniosek ma na celu transpozycję planu odnowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego przyjętego przez ICCAT, obejmującego między innymi TAC, środki techniczne dotyczące ustalania minimalnej wielkości tuńczyka błękitnopłetwego, obszary zamknięte i okresy ochronne oraz środki kontrolne.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

ustanawiające wieloletni plan odnowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od dnia 14 listopada 1997 r. Wspólnota jest stroną Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego².
- (2) Na dorocznym posiedzeniu Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) w listopadzie 2006 r. przyjęto zalecenie 2006[05] dotyczące ustanowienia piętnastoletniego planu odnowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.
- (3) W celu odbudowania zasobów plan ICCAT w zakresie odnowy zasobów przewiduje stopniowe zmniejszenie poziomu całkowitego dopuszczalnego połowu (TAC) w okresie od 2007 r. do 2010 r., ograniczenie połowów na określonych obszarach i w określonych okresach, nową minimalną wielkość tuńczyka błękitnopłetwego, środki dotyczące rybołówstwa sportowego i rekreacyjnego, a także środki kontrolne oraz wprowadzenie Systemu Wspólnej Międzynarodowej Kontroli ICCAT w celu zagwarantowania skuteczności tego planu.
- (4) W celu spełnienia międzynarodowych zobowiązań wynikających z zalecenia ICCAT, plan ICCAT w zakresie odnowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego został wprowadzony tymczasowo do prawa wspólnotowego na sezon połowowy 2007 rozporządzeniem Rady (WE) nr .../2007 w odniesieniu do planu odnowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego zalecanego przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego, w oczekiwaniu na przyjęcie rozporządzenia Rady wprowadzającego wieloletnie środki na rzecz odnowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego w 2007 r.
- (5) Należy zatem na stałe wprowadzić plan odnowy ICCAT za pomocą stosowanego od dnia 1 stycznia 2008 r. rozporządzenia Rady ustanawiającego plan odnowy zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony

¹

² Dz.U. L 162 z 18.6.1986, str. 33.

i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa³.

- (6) Pewne środki techniczne przyjęte przez ICCAT w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego zostały wprowadzone do prawa wspólnotowego jako rozporządzenie Rady (WE) nr 973/2001 z dnia 14 maja 2001 r. ustanawiające niektóre środki techniczne dotyczące ochrony zasobów gatunków masowo migrujących⁴.
- (7) Przyjęcie nowych środków technicznych przyjętych przez ICCAT w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego, jak również uaktualnienie środków, które obowiązują od czasu przyjęcia wymienionego wyżej rozporządzenia, wymaga uchylecia pewnych przepisów rozporządzenia (WE) nr 973/2001 oraz zastąpienia ich niniejszym rozporządzeniem.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

Niniejsze rozporządzenie określa ogólne zasady stosowania przez Wspólnotę wieloletniego planu odnowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego (*Thunnus thynnus*) zalecanego przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT). Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

Celem planu odnowy jest osiągnięcie biomasy odpowiadającej maksymalnemu zrównoważonemu odłowowi (Bmsy) z ponad 50 % prawdopodobieństwem.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „CPC” oznacza umawiające się strony Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego oraz współpracujące strony, podmioty lub podmioty rybackie, nie będące umawiającą się stroną;
- b) „statek rybacki” oznacza dowolny statek wykorzystywany lub przeznaczony do wykorzystania w przemysłowej eksploatacji zasobów tuńczyka, w tym statki-przetwórnice i statki uczestniczące w przeładunkach;
- c) „wspólna operacja połowowa” oznacza dowolne operacje między dwoma statkami lub większą ich liczbą pod banderą różnych CPC lub państw członkowskich, podczas których połów przemieszcza się z narzędzia połowowego jednego statku na inny statek;

³ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

⁴ Dz.U. L 137 z 19.5.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 831/2004 (Dz.U. L 127 z 29.4.2004, str. 33).

- d) „działania transferowe” oznacza dowolny transfer tuńczyka błękitnopłetwego:
- (i) ze statku rybackiego do docelowej hodowli podtuczającej tuńczyki błękitnopłetwe, w tym przypadki, kiedy ryby padły lub uciekły w trakcie transportu;
 - (ii) z hodowli tuńczyków błękitnopłetwych lub tonara na statek-przetwórnę, na statek transportowy lub na ląd;
- e) „tonar” oznacza narzędzie połowowe zakotwiczone w dnie i zazwyczaj zawierające skrzydło, które prowadzi ryby do wnętrza pułapki;
- f) „hodowla w sadzach” oznacza, że tuńczyk błękitnopłetwy nie zostaje wciągnięty na pokład i obejmuje zarówno tucz, jak i hodowlę;
- g) „tuczenie” oznacza trzymanie tuńczyka w sadzu przez krótki okres wynoszący od 2 do 6 miesięcy zmierzające przede wszystkim do zwiększenia zawartości tłuszczu w rybie;
- h) „hodowla” oznacza trzymanie tuńczyka w sadzu przez okres dłuższy niż rok, zmierzające do zwiększenia całkowitej biomasy;
- i) „przeładunek” oznacza przeładowanie części lub całości ładunku ryb ze statku rybackiego na inny statek rybacki;
- j) „statek-przetwórnia” oznacza statek, na którego pokładzie produkty rybołówstwa poddaje się przed ich opakowaniem co najmniej jednej z następujących operacji: filetowanie, krojenie, mrożenie, przetworzenie;
- k) „rybołówstwo sportowe” oznacza połowy nieprzemysłowe, których uczestnicy należą do krajowej organizacji sportowej lub posiadają krajową licencję sportową;
- l) „rybołówstwo rekreacyjne” oznacza połowy nieprzemysłowe, których uczestnicy nie należą do krajowej organizacji sportowej, ani nie posiadają krajowej licencji sportowej;
- m) „zadanie II” oznacza zadanie II zgodnie z definicją Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) w „Podręczniku terenowym w zakresie statystyki i pobierania próbek tuńczyka atlantyckiego i tuńczykopodobnych” (wydanie trzecie, ICCAT, 1990 r.).

ROZDZIAŁ II

WIELKOŚCI DOPUSZCZALNE POŁOWÓW

Artykuł 3

Całkowite dopuszczalne połowy (TAC)

TAC, ustalone przez ICCAT dla umawiających się stron w odniesieniu do zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, są następujące:

- w 2008 r.: 28 500 ton,
- w 2009 r.: 27 500 ton,
- w 2010 r.: 25 500 ton.

Jeżeli jednak w ramach ICCAT ustali się nowe poziomy TAC, wtedy Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, dostosuje odpowiednio TAC określone w akapicie pierwszym.

Artykuł 4

1. Każde państwo członkowskie może przydzielić przysługującą mu kwotę tuńczyka błękitnopłetwego statkom rybackim pływającym pod jego banderą i zarejestrowanym przez siebie tonarom, które mają pozwolenie na prowadzenie czynnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego.
2. Prywatne uzgodnienia handlowe między obywatelami państwa członkowskiego a CPC, zmierzające do wykorzystania statku rybackiego pływającego pod banderą tego państwa członkowskiego do połowów w ramach kwoty tuńczyka przysługującej CPC zawiera się pod warunkiem wydania zezwolenia przez zainteresowane państwo członkowskie, które informuje o tym Komisję.

ROZDZIAŁ III ŚRODKI TECHNICZNE

Artykuł 5

Zamknięty sezon połowowy

1. Zakazuje się połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym przez duże statki o długości ponad 24 m, połowiące gatunki pelagiczne takłami oceanicznymi, w okresie od dnia 1 czerwca do dnia 31 grudnia, z wyjątkiem obszaru wyznaczonego przez współrzędne geograficzne 10°W oraz 42°N.
2. Zakazuje się połowów tuńczyka błękitnopłetwego sejnierami we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia.
3. Zakazuje się połowów tuńczyka błękitnopłetwego statkami do połowu tuńczyków wędami ręcznymi we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w okresie od dnia 15 listopada do dnia 15 maja.
4. Zakazuje się połowów tuńczyka błękitnopłetwego trawlerami do połowów pelagicznych we wschodnim Atlantyku w okresie od dnia 15 listopada do dnia 15 maja.

Artykuł 6

Stosowanie samolotów

Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki zmierzające do wprowadzenia zakazu stosowania samolotów bądź śmigłowców do lokalizowania tuńczyka błękitnopłetwego na obszarze konwencji.

Artykuł 7

Minimalna wielkość

1. Minimalna wielkość tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym wynosi 30 kg.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 i bez uszczerbku dla art. 10 minimalna wielkość tuńczyka błękitnopłetwego (*Thunnus thynnus*) wynosząca 8 kg ma zastosowanie do następujących tuńczyków błękitnopłetwych:

- a) tuńczyk błękitnopłetwy złowiony we wschodnim Atlantyku przez statki do połowu tuńczyków wędami ręcznymi, statki do połowu wędami holowanymi i trawlerzy do połowów pelagicznych;
- b) tuńczyk błękitnopłetwy złowiony w Morzu Adriatyckim do celów hodowlanych.

3. Dodatkowe warunki szczegółowe dla tuńczyka błękitnopłetwego złowionego we wschodnim Atlantyku przez statki do połowu tuńczyków wędami ręcznymi, statki do połowu wędami holowanymi i trawlerzy do połowów pelagicznych określono w załączniku I.

Artykuł 8

Plan pobierania próbek w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego

1. Każde państwo członkowskie opracowuje program pobierania próbek w celu określenia struktury długościowej złowionego tuńczyka błękitnopłetwego.
2. Pobieranie próbek w celu oceny wielkości przeprowadza się na 100 sztukach ze 100 ton żywych ryb albo na próbce reprezentującej 10 % całkowitej ilości ryb umieszczonych w sadzu. Próbkę wielkościową, na podstawie długości lub wagi, pobiera się podczas odłowu w hodowli oraz z ryb padłych w trakcie transportu, zgodnie z metodą przyjętą przez ICCAT w odniesieniu do zgłaszania danych w ramach zadania II.
3. Opracowano uzupełniające metody pobierania próbek dotyczące ryb hodowanych dłużej niż rok.
4. Próbkę pobierane są losowo w czasie odłowu i obejmują wszystkie sadze. Dane w odniesieniu do próbek pobranych w danym roku przekazuje się do ICCAT do dnia 31 maja następnego roku.

Artykuł 9

Przyłów

1. Statkom rybackim połowiącym czynnie lub nie połowiącym czynnie tuńczyka błękitnopłetwego zezwala się na przyłów w maksymalnej wysokości 8 % tuńczyka błękitnopłetwego o wadze od 10 do 30 kg.
2. Wartości procentowe określone w ust. 1 oblicza się na podstawie całkowitego przyłowu wyrażonego w liczbie ryb przypadającej na wyładunek całkowitych połowów tuńczyka błękitnopłetwego ze statku albo na podstawie ekwiwalentu wagi.
3. Przyłów odlicza się z kwoty państwa członkowskiego bandery. Zakazuje się odrzutów martwych ryb, które odlicza się z kwoty państwa członkowskiego bandery.
4. Do wyładunków przyłowu tuńczyka błękitnopłetwego stosuje się art. 14 i 18 ust. 1.

Artykuł 10
Rybołówstwo rekreacyjne

1. W ramach rybołówstwa rekreacyjnego zabrania się połowu, trzymania na pokładzie, przeładunku i wylądunku więcej niż jednego osobnika tuńczyka błękitnopłetwego w ciągu danego rejsu morskiego.
2. Zabrania się wprowadzania do obrotu tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w ramach rybołówstwa rekreacyjnego, chyba że służy to celom charytatywnym.
3. Państwa członkowskie odnotowują dane dotyczące połowów w ramach rybołówstwa rekreacyjnego i przekazują te dane Stałemu Komitetowi ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki.
4. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w jak największym stopniu gwarantujące wypuszczanie żywcem tuńczyka błękitnopłetwego, a zwłaszcza młodych osobników, w ramach rybołówstwa rekreacyjnego.

Artykuł 11
Rybołówstwo sportowe

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu regulacji rybołówstwa sportowego, zwłaszcza za pomocą zezwoleń na połowy.
2. Zabrania się wprowadzania do obrotu tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w ramach rybackich zawodów sportowych, chyba że służy to celom charytatywnym.
3. Państwa członkowskie odnotowują dane dotyczące połowów w ramach rybołówstwa sportowego i przekazują te dane Stałemu Komitetowi ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki.
4. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w jak największym stopniu gwarantujące wypuszczanie żywcem tuńczyka błękitnopłetwego, a zwłaszcza młodych osobników, w ramach rybołówstwa sportowego.

ROZDZIAŁ IV
ŚRODKI KONTROLNE

Artykuł 12
Rejestr statków upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego

1. Do dnia 1 kwietnia 2008 r. każde państwo członkowskie prześle Komisji drogą elektroniczną wykaz wszystkich statków rybackich pływających pod jego banderą, które upoważniono do czynnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym poprzez wydanie im specjalnego zezwolenia połowowego.
2. Komisja przesyła wykaz, o którym mowa w ust. 1, Sekretariatowi Wykonawczemu ICCAT, tak aby statki te wprowadzono do ewidencji ICCAT dotyczącej statków upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego.
3. Wspólnotowe statki rybackie niewprowadzone do rejestru ICCAT nie poławiają, nie trzymają na pokładzie, nie dokonują przeładunku, transferu ani wylądunku tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

4. Przepisy dotyczące licencji połowowych zawarte w art. 8a ust. 2, 4, 6, 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1936/2001 stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

Artykuł 13

Rejestr tonarów objętych upoważnieniem do połowów tuńczyka błękitnopłetwego

1. Do dnia 1 kwietnia 2008 r. każde państwo członkowskie prześle Komisji drogą elektroniczną wykaz swoich tonarów, które objęto upoważnieniem do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym poprzez wydanie specjalnego zezwolenia połowowego. Wykaz zawiera nazwy tonarów i numer rejestracyjny.
2. Do dnia 15 kwietnia 2008 r. Komisja prześle wykaz Sekretariatowi Wykonawczemu ICCAT, tak aby tonary te wprowadzono do prowadzonego przez ICCAT rejestru tonarów objętych upoważnieniem do połowów tuńczyka błękitnopłetwego.
3. Wspólnotowe tonary niewprowadzone do rejestru ICCAT nie mogą poławiać, trzymać, dokonywać przeładunku, transferu ani wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.
4. Artykuł 8a ust. 2, 4, 6, 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1936/2001 stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

Artykuł 14

Wyznaczone porty

1. Państwa członkowskie wyznaczają miejsce wykorzystywane do wyładunków lub miejsce w pobliżu brzegu (wyznaczone porty), gdzie zezwala się na operacje wyładunku lub przeładunku tuńczyka błękitnopłetwego.
2. Państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz wyznaczonych portów nie później niż dnia 1 kwietnia każdego roku. Komisja przesyła wykaz do Sekretariatu Wykonawczego ICCAT do dnia 15 kwietnia każdego roku. Wszelkie późniejsze zmiany w wykazie są zgłaszane Komisji w celu przekazania do Sekretariatu Wykonawczego ICCAT, co najmniej 15 dni przed wejściem zmiany w życie.
3. Zabrania się wyładunku i/lub przeładunku ze statków, o których mowa w art. 12, wszelkich ilości tuńczyka błękitnopłetwego złowionego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w miejscach innych niż porty wyznaczone przez CPC.
4. Ten przepis nie ma zastosowania do wyładunków lub przeładunków przez statki do połowu tuńczyków wędami ręcznymi, statki do połowu wędami holowanymi i trawlerzy do połowów pelagicznych, które złowiły tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku.

Artykuł 15

Wymogi ewidencyjne

1. Oprócz przestrzegania wymogów art. 6 i 8 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, kapitanowie statków, o których mowa w art. 13, wprowadzają do dziennika połowowego informacje wymienione w załączniku II.
2. Kapitanowie statków, o których mowa w art. 13 i które biorą udział we wspólnej operacji połowowej, wprowadzają do dziennika połowowego następujące informacje:
 - a) jeżeli połów jest wciągany na pokład lub przenoszony do sadz:

- datę i godzinę,
 - położenie (długość/szerokość geograficzna),
 - ilość połowu wciągniętego na pokład lub przeniesionego do sadz,
 - nazwę i międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy statku rybackiego, którego narzędzia połowowe wykorzystano do połowu,
- b) jeżeli połowu nie wciągnięto na pokład lub znajduje się on w sieci przed przeprowadzeniem działań transferowych lub przeniesieniem do sadz:
- datę i godzinę,
 - położenie (długość/szerokość geograficzna),
 - informację, że żadnych połowów nie wciągnięto na pokład ani nie przeniesiono do sadz,
 - nazwę i międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy statku rybackiego, którego narzędzia połowowe wykorzystano do połowu.

Artykuł 16

Wspólne operacje połowowe

1. Wspólne operacje połowowe dotyczące tuńczyka błękitnopłetwego z udziałem statków pływających pod banderą państwa członkowskiego wymagają zgody zainteresowanego państwa członkowskiego bandery.
2. Statki rybackie uczestniczące we wspólnej operacji połowowej przedstawiają swojemu państwu członkowskiemu bandery szczegółowe informacje dotyczące czasu trwania wspólnej operacji oraz tożsamości uczestniczących w niej armatorów.
3. Państwa członkowskie przedkładają Sekretariatowi ICCAT oraz Komisji informacje, o których mowa w ust. 2.

Artykuł 17

Raporty połowowe

1. Kapitanowie statków, o których mowa w art. 12, przesyłają właściwym organom swoich państw członkowskich bandery „raport połowowy” określający ilości tuńczyka błękitnopłetwego, włącznie z operacjami połowowymi o wyniku zerowym.
2. Raport połowowy przekazuje się po raz pierwszy najpóźniej przed upływem dziesięciu dni po wejściu na obszar wschodniego Atlantyku bądź Morza Śródziemnego lub po rozpoczęciu rejsu połowowego. W przypadku wspólnych operacji kapitan wskazuje statek lub statki odnośnie do którego/których połowy odlicza się z kwoty państwa bandery.
3. Od dnia 1 czerwca każdego roku kapitanowie statków rybackich co 5 dni przekazują raport połowowy dotyczący ilości tuńczyka błękitnopłetwego, włącznie z operacjami połowowymi o wyniku zerowym.
4. Każde państwo członkowskie przekazuje otrzymane raporty połowowe drogą elektroniczną lub inną drogą Sekretariatowi ICCAT.
5. Do piętnastego dnia każdego miesiąca państwa członkowskie informują Komisję, w formie umożliwiającej komputerowe odczytanie, o ilościach tuńczyka błękitnopłetwego

złowionego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, które statki pływające pod ich banderami wyładowały, przeładowały lub umieściły w sadzach w poprzednim miesiącu.

Artykuł 18
Wyładunki

1. W drodze odstępstwa od art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 kapitanowie statków, o których mowa w art. 12 niniejszego rozporządzenia, lub ich przedstawiciele powiadamiają właściwy organ państwa członkowskiego, z którego portów lub urzędzeń wyładunkowych zamierzają skorzystać, co najmniej na 4 godziny przed przewidywaną godziną przybycia do portu, o następujących danych:
 - a) przewidywany czas przybycia,
 - b) szacunkowa ilość tuńczyka błękitnopłetwego na pokładzie,
 - c) informacje dotyczące obszaru, na którym dokonano połowów.
2. Właściwy organ państwa członkowskiego przekazuje sprawozdanie z wyładunku organowi bandery statku w ciągu 48 godzin po zakończeniu wyładunku.
3. Ten przepis nie ma zastosowania do wyładunków dokonywanych przez statki do połowu tuńczyków wędami ręcznymi, statki do połowu wędami holowanymi i trawlerzy do połowów pelagicznych, które zловиły tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku.

Artykuł 19
Przeładunek

1. W drodze odstępstwa od art. 11 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 zakazuje się przeładunku tuńczyka błękitnopłetwego na morzu we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, z wyjątkiem dużych statków łowiących tuńczyka błękitnopłetwego takłami oceanicznymi, prowadzących działania zgodnie z *Zaleceniem 2005[06] ustanawiającym program przeładunków dla dużych statków rybackich łowiących tuńczyka błękitnopłetwego takłami oceanicznymi* ICCAT, ze zmianami.
2. Przed wejściem do dowolnego portu kapitan statku, na który dokonuje się przeładunku (statku rybackiego lub statku-przetwórnego), lub jego przedstawiciel przedkłada właściwym organom państwa członkowskiego, z którego portu chce skorzystać, lub właściwym organom państwa członkowskiego odnośnej hodowli następujące informacje co najmniej 48 godzin przed przewidywaną godziną przybycia:
 - a) przewidywany czas przybycia,
 - b) szacunkową ilość tuńczyka błękitnopłetwego na pokładzie,
 - c) informacje dotyczące obszaru geograficznego, na którym dokonano połowów,
 - d) nazwę statku rybackiego i jego numer w prowadzonym przez ICCAT rejestrze statków rybackich upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego,
 - e) nazwę statku rybackiego, na który dokonuje się przeładunku, i jego numer w prowadzonym przez ICCAT rejestrze statków rybackich upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego,
 - f) tonaż przeładowywanego tuńczyka błękitnopłetwego,

3. Statki rybackie nie dokonują przeładunku, jeżeli nie uzyskały uprzedniego zezwolenia od swojego państwa bandery.
4. W chwili przeładunku kapitan statku rybackiego informuje swoje państwo bandery o:
 - a) ilościach przeładowywanego tuńczyka błękitnopłetwego,
 - b) dacie i porcie przeładunku,
 - c) nazwie, numerze rejestracyjnym i banderze statku, na który dokonuje się przeładunku, i jego numerze w prowadzonym przez ICCAT rejestrze statków rybackich upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego,
 - d) obszarze geograficznym, na którym dokonano połowów tuńczyka.
5. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którego porcie odbywa się przeładunek, lub właściwy organ państwa członkowskiego danej hodowli dokonuje inspekcji statku, na który dokonuje się przeładunku, w momencie przybycia oraz sprawdza ładunek i dokumentację związaną z operacją przeładunku.
6. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którego porcie odbywa się przeładunek, lub właściwy organ państwa członkowskiego danej hodowli przesyła sprawozdanie z przeładunku organowi państwa bandery statku rybackiego w ciągu 48 godzin po zakończeniu przeładunku.
7. Kapitanowie statków, o których mowa w art. 12, wypełniają deklarację przeładunkową i przekazują ją właściwym organom państwa członkowskiego, pod którego banderą pływają. Deklarację przekazuje się nie później niż 15 dni po dacie przeładunku w porcie, zgodnie ze wzorem ustanowionym w załączniku III.

Artykuł 20

Operacje umieszczania w sadzach

1. Państwo członkowskie, którego jurysdykcji podlega hodowla tuńczyka błękitnopłetwego, w ciągu tygodnia po zakończeniu umieszczania w sadzach przedkłada zatwierdzony przez obserwatora raport z umieszczania w sadzach państwu członkowskiemu lub umawiającej się stronie, którego/której statki złowiły tuńczyka, oraz Sekretariatowi ICCAT. Ten raport zawiera informacje ujęte w deklaracji umieszczania w sadzach, o której mowa w art. 4b rozporządzenia (WE) nr 1936/2001.
2. Jeżeli hodowle podtuczające są położone poza wodami podlegającymi jurysdykcji państw członkowskich, w stosunku do państw członkowskich osób fizycznych i prawnych odpowiedzialnych za hodowle podtuczające stosuje się przepisy ust. 1 z niezbędnymi zmianami.
3. Przed dokonaniem jakiegokolwiek transferu właściwy organ państwa członkowskiego hodowli informuje państwo członkowskie statku rybackiego o transferze do sadz ilości złowionych przez statki rybackie pływające pod jego banderą. Państwo członkowskie bandery statku rybackiego zwraca się do właściwego organu państwa członkowskiego hodowli o przejęcie połowów i wypuszczenie ryb do morza, jeżeli po otrzymaniu tej informacji uzna, że:
 - a) statek rybacki, który zadeklarował połów ryb, nie posiadał wystarczającej kwoty tuńczyka błękitnopłetwego umieszczonego w sadzach,
 - b) ilość ryb nie została właściwie zgłoszona i nie uwzględniono jej przy obliczaniu wszelkich kwot, które mogą mieć zastosowanie,

c) statek rybacki, który zadeklarował połów ryb, nie posiada zezwolenia na prowadzenie połowów tuńczyka błękitnopłetwego.

4. Kapitanowie statków rybackich, o których mowa w art. 12, wypełniają i przekazują państwu członkowskiemu bandery deklarację transferu nie później niż 15 dni po dacie transferu na holowniki lub do sadz, zgodnie ze wzorem ustanowionym w części załącznika III. Deklaracja transferu towarzyszy przenoszonym rybom w trakcie transportu do sadz.

Artykuł 21

Działania dotyczące tonarów

1. Połowy odnotowuje się po zakończeniu każdej operacji połowowej w tonarach, a sprawozdanie połowowe przekazuje się drogą elektroniczną lub w inny sposób właściwemu organowi w ciągu 48 godzin po zakończeniu każdej operacji połowowej.
2. Każde państwo członkowskie przekazuje otrzymane raporty połowowe drogą elektroniczną Sekretariatowi ICCAT.

Artykuł 22

Inspekcje w porcie lub w hodowli

1. Państwa członkowskie prowadzą inspekcje w porcie w stosunku do wszystkich statków figurujących w prowadzonym przez ICCAT rejestrze statków upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego, wchodzących do wyznaczonego portu w celu wyładunku lub przeładunku tuńczyka błękitnopłetwego złowionego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.
2. Państwa członkowskie prowadzą inspekcje umieszczania tuńczyków w sadzach w hodowlach podlegających ich jurysdykcji.
3. Jeżeli hodowle są położone poza wodami podlegającymi jurysdykcji państw członkowskich, w stosunku do państw członkowskich osób fizycznych i prawnych odpowiedzialnych za hodowlę stosuje się ust. 2 z niezbędnymi zmianami.

Artykuł 23

Kontrole krzyżowe

1. Państwa członkowskie sprawdzają, w tym przy użyciu danych VMS (satelitarnego systemu monitorowania statków), przedkładanie dzienników połowowych i odpowiednie informacje odnotowane w dziennikach połowowych statków pływających pod ich banderą, w dokumentacji transferowej/przeładunkowej i dokumentacji połowowej.
2. Państwa członkowskie prowadzą administracyjne kontrole krzyżowe wszystkich wyładunków, wszystkich przeładunków bądź operacji umieszczania w sadzach, porównując ilości w podziale na gatunki podane w dziennikach połowowych statków lub ilości w podziale na gatunki podane w deklaracji przeładunkowej oraz ilości podane w deklaracji wyładunkowej lub deklaracji dotyczącej umieszczania w sadzach z wszelkimi innymi odpowiednimi dokumentami, takimi jak faktura i/lub dokumenty sprzedaży.

Artykuł 24
System Wspólnej Międzynarodowej Kontroli ICCAT

1. We Wspólnocie stosuje się System Wspólnej Międzynarodowej Kontroli ICCAT przyjęty przez ICCAT na jej czwartym zwykłym posiedzeniu (Madryt, listopad 1975) i zawarty w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.
2. Państwa członkowskie, których statki rybackie są upoważnione do prowadzenia połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, wyznaczają inspektorów do prowadzenia inspekcji na morzu w ramach systemu.
3. Komisja może wyznaczyć inspektorów wspólnotowych na potrzeby systemu.
4. Komisja koordynuje w imieniu Wspólnoty działania nadzorcze i kontrolne w ramach systemu. W porozumieniu z odnośnymi państwami członkowskimi Komisja może sporządzić w tym celu programy wspólnych inspekcji, które umożliwią Wspólnocie wywiązanie się z zobowiązań podjętych w ramach systemu. Państwa członkowskie, których statki prowadzą połowy regulowanych zasobów, przyjmują środki konieczne dla ułatwienia realizacji takich programów, szczególnie w odniesieniu do wymaganych zasobów ludzkich i materialnych oraz odnośnie do okresów i stref wykorzystywania tych zasobów.
5. Państwa członkowskie informują Komisję do dnia 1 kwietnia każdego roku o nazwiskach inspektorów i nazwach statków inspekcyjnych, których/które zamierzają wyznaczyć na potrzeby systemu w roku następnym. Korzystając z tych informacji, Komisja we współpracy z państwami członkowskimi, opracowuje coroczny plan uczestnictwa Wspólnoty w systemie, który następnie przesyła do Sekretariatu ICCAT i do państw członkowskich.

Artykuł 25
Program obecności obserwatorów

1. Każde państwo członkowskie zapewnia obecność obserwatorów na statkach rybackich o długości większej niż 15 m pływających pod jego banderą, co najmniej w stosunku do:
 - a) 20 % czynnych sejnerów. W przypadku wspólnych operacji połowowych obserwator jest obecny podczas prowadzenia operacji połowowej,
 - b) 20 % czynnych trawlerów do połowów pelagicznych,
 - c) 20 % czynnych statków do połowu takłami oceanicznymi,
 - d) 20 % czynnych statków do połowu tuńczyków wędami ręcznymi,
 - e) 100 % w trakcie odławiania z tonarów.

Zadania obserwatorów polegają w szczególności na:

- a) monitorowaniu przestrzegania przez statek niniejszego rozporządzenia,
- b) odnotowywaniu i składaniu raportów z działalności połowowej,
- c) obserwacji i szacowaniu połowów i weryfikacji wpisów do dziennika połowowego,
- d) obserwacji i odnotowywania statków, które mogą prowadzić połowy niezgodnie ze środkami ochronnymi ICCAT.

Ponadto obserwator prowadzi pracę naukowo-badawczą, taką jak gromadzenie danych w ramach zadania II określonych przez ICCAT, jeżeli wymaga tego Międzynarodowa Komisja ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego na podstawie instrukcji Stałego Komitetu ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki.

2. Każde państwo członkowskie, którego jurysdykcji podlega hodowla tuńczyka błękitnopłetwego, zapewnia obecność obserwatorów podczas wszystkich operacji transferu tuńczyka błękitnopłetwego do sadz i wszystkich odłowów ryb z sadz.

Zadania obserwatorów polegają w szczególności na:

- a) obserwacji i monitorowaniu zgodności działań hodowlanych z art. 4a, 4b i 4c rozporządzenia (WE) nr 1936/2001,
- b) zatwierdzeniu raportu z umieszczania w sadzach, o którym mowa w art. 20,
- c) prowadzeniu pracy naukowo-badawczej np. pobierania próbek zgodnie z wymogami Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego na podstawie instrukcji Stałego Komitetu ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki.

Artykuł 26

Egzekwowanie przepisów

1. Państwa członkowskie podejmują środki egzekwowania przepisów wobec statku rybackiego pływającego pod ich banderą, w przypadku którego stwierdzono, zgodnie z prawem krajowym, że nie przestrzega przepisów art. 5, 7, 14, 15, 17 i 19. Środki mogą w szczególności obejmować, w zależności od wagi naruszenia przepisów oraz zgodnie z przepisami prawa krajowego:

- a) nałożenie grzywny,
- b) zatrzymanie nielegalnych narzędzi połowowych oraz połowu,
- c) zarekwirowanie statku,
- d) zawieszenie lub wycofanie zezwolenia na dokonywanie połowów,
- e) zmniejszenie lub odebranie kwoty połowowej, w odpowiednich przypadkach.

2. Każde państwo członkowskie, którego jurysdykcji podlega hodowla tuńczyka błękitnopłetwego, podejmuje środki egzekwowania przepisów wobec hodowli, odnośnie do której stwierdzono, zgodnie z prawem krajowym, że nie przestrzega przepisów art. 20 i 25 ust. 2 niniejszego rozporządzenia oraz art. 4a, 4b i 4c rozporządzenia (WE) nr 1936/2001. Środki mogą w szczególności obejmować, w zależności od wagi naruszenia przepisów oraz zgodnie z przepisami prawa krajowego:

- a) nałożenie grzywny,
- b) zawieszenie lub wycofanie z rejestru hodowli podtuczających tuńczyki,
- c) zakaz umieszczania w sadzach lub wprowadzania do obrotu tuńczyka błękitnopłetwego.

Artykuł 27

Środki rynkowe

1. Zakazuje się handlu wewnętrznego, wyładunków, przywozu, wywozu, umieszczania w sadzach w celach hodowlanych i w celu tuczenia, ponownego wywozu i przeładunków gatunków tuńczyka błękitnopłetwego pochodzącego ze wschodniego Atlantyku i z Morza Śródziemnego (*Thunnus thynnus*), którym nie towarzyszy dokładna, pełna i zatwierdzona dokumentacja wymagana na mocy niniejszego rozporządzenia.

2. Zakazuje się handlu wewnętrznego, przywozu, wyładunków, umieszczania w sadzach w celach hodowlanych i w celu tuczenia, przetwarzania, wywozu, ponownego wywozu i przeladunków gatunków tuńczyka błękitnopłetwego pochodzącego ze wschodniego Atlantyku i z Morza Śródziemnego (*Thunnus thynnus*) złowionych przez statki rybackie, których państwo bandery nie posiada kwoty, limitu połowowego ani przydziału nakładu połowowego w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego pochodzącego ze wschodniego Atlantyku i z Morza Śródziemnego, na mocy środków zarządzania i ochrony ICCAT, albo kiedy wielkości dopuszczalne połowów państwa bandery są wyczerpane.

3. Zakazuje się handlu wewnętrznego, przywozu, wyładunków, przetwarzania i wywozu z hodowli, które nie spełniają wymogów *Zalecenia 2006 [07]* ICAAT dotyczącego hodowli tuńczyka błękitnopłetwego.

Artykuł 28

Współczynniki przeliczeniowe

Do obliczania ekwiwalentu wagi przetworzonego tuńczyka błękitnopłetwego stosuje się współczynniki przeliczeniowe przyjęte przez Stały Komitet ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki.

ROZDZIAŁ V PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 29

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 973/2001

W rozporządzeniu (WE) nr 973/2001 wprowadza się następujące zmiany:

- (1) Skreśla się art. 5 i 5a;
- (2) w załączniku IV skreśla się pozycję dotyczącą tuńczyka błękitnopłetwego.

Artykuł 30

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK I

Warunki specjalne stosowane do połowów statkami do połowu tuńczyków wędami ręcznymi, statkami do połowu wędami holowanymi i trawlerami do połowów pelagicznych we wschodnim Atlantyku

1. Każde państwo członkowskie ogranicza maksymalną liczbę statków do połowu tuńczyków wędami ręcznymi i statków do połowu wędami holowanymi upoważnionych do prowadzenia połowów tuńczyka błękitnopłetwego do liczby statków uczestniczących w połowach ukierunkowanych tuńczyka błękitnopłetwego w 2006 r.
2. Każde państwo członkowskie ogranicza maksymalną liczbę trawlerów do połowów pelagicznych upoważnionych do poławiania tuńczyka błękitnopłetwego jako przyłowu.
3. Do dnia 1 kwietnia 2008 r. państwa członkowskie przedkładają Sekretariatowi ICCAT liczbę statków rybackich ustaloną zgodnie z ust. 1 i 2.
4. a) Każde państwo członkowskie gwarantuje, że statki, którym wydano specjalne zezwolenie połowowe, o którym mowa w ust. 1 i 2, zostały umieszczone w wykazie zawierającym nazwę statku i numer we wspólnotowym rejestrze floty rybackiej (CFR), zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 26/2004 z dnia 30 grudnia 2003 r. dotyczącego rejestru statków rybackich Wspólnoty⁵. Państwo członkowskie wydaje specjalne zezwolenie połowowe tylko takiemu statkowi, który został wpisany do rejestru statków upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego prowadzonego przez ICCAT.
b) Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji wykaz, o którym mowa w lit. a) oraz wszelkie późniejsze zmiany w formie umożliwiającej komputerowe odczytanie.
c) Zmiany w wykazie, o którym mowa w ust. 4 lit. a), są przekazywane Komisji przynajmniej na pięć dni przed wejściem nowego statku umieszczonego w wykazie na obszar wschodniego Atlantyku i na Morze Śródziemne. Komisja niezwłocznie przekazuje te zmiany do Sekretariatu ICCAT.
5. Każde państwo członkowskie przydziela nie więcej niż 10 % swojej kwoty tuńczyka błękitnopłetwego statkom upoważnionym zgodnie z ust. 4, przy czym maksymalnie 200 ton tuńczyka błękitnopłetwego o wadze nie mniejszej niż 6,4 kg poławiają statki do połowu tuńczyków wędami ręcznymi o całkowitej długości mniejszej niż 17 m.
6. Każde państwo członkowskie może przydzielić nie więcej niż 2 % swojej kwoty tuńczyka błękitnopłetwego tradycyjnemu łodziowemu rybołówstwu przybrzeżnemu ukierunkowanemu na świeże ryby.
- 7.a) Zabrania się wyładunku oraz przeładunku ze statków, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego załącznika, wszelkich ilości tuńczyka błękitnopłetwego złowionego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w miejscach innych niż porty wyznaczone przez CPC.
b) Państwa członkowskie wyznaczają miejsce wykorzystywane do wyładunków lub miejsce w pobliżu brzegu (wyznaczone porty), gdzie zezwala się na operacje wyładunku lub przeładunku tuńczyka błękitnopłetwego.
c) Państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz wyznaczonych portów nie później niż dnia 1 kwietnia każdego roku. Komisja przesyła te informacje do Sekretariatu

⁵ Dz.U. L 5 z 9.1.2004, str. 25.

Wykonawczego ICCAT do dnia 15 kwietnia każdego roku. Wszelkie późniejsze zmiany w wykazie są zgłaszane Komisji w celu przekazania do Sekretariatu Wykonawczego ICCAT, co najmniej 15 dni przed wejściem zmiany w życie.

8. W drodze odstępstwa od przepisów art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 kapitanowie statków wspólnotowych, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, lub ich przedstawiciele muszą powiadomić właściwy organ państwa członkowskiego, z którego portów lub urzędzeń wyładunkowych zamierzają skorzystać, co najmniej na 4 godziny przed przewidywaną godziną przybycia do portu, o następujących danych:

- a) przewidywany czas przybycia,
- b) szacunkowa ilość tuńczyka błękitnopłetwego na pokładzie,
- c) informacje dotyczące strefy, w której dokonano połowów.

9. Każde państwo członkowskie wprowadza system sprawozdawczości połowowej gwarantującej skuteczne monitorowanie wykorzystywania kwoty każdego statku.

10. Połowów tuńczyka błękitnopłetwego nie wolno wystawiać do sprzedaży detalicznej konsumentowi końcowemu bez względu na metodę wprowadzania na rynek, chyba że odpowiednie oznakowanie lub etykietowanie wskazuje:

- a) gatunek, wykorzystane narzędzie połowowe,
- b) obszar połowu i datę.

11. Począwszy od dnia 1 lipca 2008 r. państwa członkowskie, których statki do połowu tuńczyków wędami ręcznymi są upoważnione do poławiania tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku, wprowadzą następujące wymogi dotyczące przywieszek ogonowych:

- a) Przywieszkę ogonową przyczepia się na każdym tuńczyku błękitnopłetwym bezzwłocznie po wyładunku.
- b) Każda przywieszka ogonowa posiada niepowtarzalny numer identyfikacyjny i jest ujęta w dokumentach statystycznych dotyczących tuńczyka błękitnopłetwego oraz widnieje na każdym opakowaniu zawierającym tuńczyka.

ZAŁĄCZNIK II
Specyfikacja dzienników połowowych:

Minimalne wymogi dotyczące dzienników połowowych

1. Strony dziennika połowowego są numerowane.
2. Dziennik połowowy uzupełnia się codziennie (do północy) i przed przybyciem do portu.
3. Dziennik połowowy wypełnia się w przypadku inspekcji na morzu.
4. W dzienniku połowowym należy pozostawić jedną kopię każdej strony.
5. Dzienniki połowowe przechowywane są na pokładzie w celu objęcia ewidencją jednego roku działalności.

Minimalne wymogi dotyczące standardowych informacji w dziennikach połowowych:

1. Nazwisko i adres kapitana
2. Dаты i porty wyjścia, dаты i porty wejścia
3. Nazwa statku, numer rejestracyjny, numer ICCAT i numer IMO (jeżeli jest dostępny). W przypadku wspólnych operacji połowowych - nazwy, numery rejestracyjne, numery ICCAT i numery IMO (jeżeli są dostępne) wszystkich statków biorących udział w operacji.
4. Narzędzia połowowe :
 - a) rodzaj - kod FAO
 - b) Wymiary (długość, rozmiar oczka sieci, liczba haczyków itd.)
5. Działania prowadzone na morzu - (co najmniej) jedna linijka na dzień rejsu, określająca:
 - a) działanie (połowy, obróbka parą itd.)
 - b) Położenie: Dokładne położenie w ciągu dnia (w stopniach i minutach), odnotowane dla każdej operacji połowowej lub w południe, jeżeli danego dnia nie prowadzono połowów.
 - c) Zapis połowów.
6. Identyfikacja gatunku:
 - a) kod FAO
 - b) waga w zaokrągleniu (RTW) w kg na dzień
7. Podpis kapitana
8. Podpis obserwatora (jeżeli dotyczy)
9. Metody pomiaru wagi: szacowanie, ważenie na pokładzie.
10. W dziennikach połowowych stosuje się równoważnik żywej wagi ryb i określa się współczynniki przeliczeniowe zastosowane do oceny.

Minimalne wymogi dotyczące informacji w przypadku wylądunku, przelądunku/transferu:

1. Dаты i port wylądunku/przelądunku/transferu
2. Produkty
 - a) prezentacja
 - b) liczba ryb lub skrzyń oraz ilość w kg
3. Podpis kapitana lub armatora

ZALĄCZNIK III
DEKLARACJA TRANSFERU/PRZEŁADUNKOWA ICCAT

Dokument nr **DEKLARACJA TRANSFERU/PRZEŁADUNKOWA ICCAT**

Holownik/statek transportowy

Nazwa statku i radiowy sygnał wywoławczy:

Bandera:

Numer zezwolenia państwa bandery:

Numer w rejestrze krajowym:

Numer w rejestrze ICCAT:

Numer IMO:

Statek rybacki

Nazwa statku i radiowy sygnał wywoławczy:

Bandera:

Numer zezwolenia państwa bandery:

Numer w rejestrze krajowym:

Numer w rejestrze ICCAT:

Zewnętrzny numer identyfikacyjny:

Numer strony w dzienniku połowowym:

Dzień Miesiąc Godzina Rok [2_]0_]_]_] Nazwisko kapitana statku rybackiego: Nazwisko kapitana holownika/statku transportowego: MIEJSCE PRZEŁADUNKU

Wypłynięcie [] [] [] [] z [] [] [] []

Powrót [] [] [] [] do [] [] [] [] Podpis: Podpis:

Transfer/przeładunek [] [] [] [] [] [] [] []

W przypadku przeładunku, należy podać wagę w kilogramach lub stosowaną jednostkę (np. skrzynia, kosz) oraz wyladowaną wagę w kilogramach tej jednostki: [] [] kg

W przypadku transferu żywych ryb należy wskazać liczbę jednostek i żywą wagę

Po rt	Morz e	Gatunek Szer. geogr. Dł. geogr.	Liczba jednost ek ryb	Typ produkt u - żywe	Typ produktuCa ły owoc	Typ produktuWypatrosz one	Typ produktuTusz ki	Typ pr od uk tu Fil et o w an e	Typ Produkt	dalszy transfer/przeład unek Data: Miejsce/położe nie: Nr zezwolenia umawiającej się strony: Podpis kapitana statku przenoszącego Nazwa statku, na który dokonuje się przeładunku: Bandera Numer w rejestrze ICCAT: Numer IMO: Podpis kapitana Data: Miejsce/położe nie:

												Nr zezwolenia umawiającej się strony:
												Podpis kapitana statku przenoszącego
												Nazwa statku, na który dokonuje się przeładunku: Bandera Numer w rejestrze ICCAT: Numer IMO: Podpis kapitana

Podpis obserwatora ICCAT (jeśli dotyczy):

Obowiązki w przypadku transferu/przeładunku:

1. Oryginał deklaracji transferu/przeładunkowej należy przekazać statkowi, na który dokonuje się przeładunku/holownikowi/statkowi-przetwórni/statkowi transportowemu).
2. Odpowiedni statek rybacki zachowuje kopię deklaracji transferu/przeładunkowej.
3. Dalsze operacje transferu lub przeładunku podlegają zezwoleniu odpowiedniej umawiającej się strony, która zezwoliła na działalność statku.
4. Statek, na który dokonuje się przeładunku ryb, przechowuje oryginał deklaracji transferu/przeładunkowej do momentu dopłynięcia do hodowli lub miejsca wyładunku.
5. Operacje transferu lub przeładunku odnotowuje się w dzienniku połowowym każdego statku biorącego udział w operacji.

ZALĄCZNIK IV SYSTEM WSPÓLNEJ MIĘDZYNARODOWEJ KONTROLI ICCAT

Na swoim czwartym zwykłym posiedzeniu (Madryt, listopad 1975) Komisja uzgodniła, że:

Na mocy art. IX ust. 3 konwencji Komisja zaleca ustanowienie następujących zasad międzynarodowej kontroli poza wodami podlegającymi jurysdykcji krajowej w celu stosowania konwencji i obowiązujących na jej mocy środków:

1. Kontrole przeprowadzają inspektorzy służb kontroli rybołówstwa podlegających rządów umawiających się stron. Nazwiska inspektorów mianowanych w tym celu przez ich rządy zgłasza się Komisji.

2. Statki, na pokładzie których znajdują się inspektorzy, wywieszają specjalną flagę lub proporzyczek zatwierdzony przez Komisję, w celu zasygnalizowania, że inspektor realizuje zadania w ramach międzynarodowej inspekcji. Nazwy wykorzystywanych w ten sposób statków, które mogą być specjalnymi statkami inspekcyjnymi albo statkami rybackimi, zgłasza się Komisji tak szybko, jak to możliwe.

3. Każdy inspektor posiada przy sobie dokument identyfikacyjny wystawiony przez organy państwa bandery w formie zatwierdzonej przez Komisję, wydany inspektorowi z chwilą jego wyznaczenia i stwierdzający, że inspektor jest upoważniony do prowadzenia działań w ramach zasad zatwierdzonych przez Komisję.

4. Z uwzględnieniem zasad uzgodnionych na mocy ust. 9 statek prowadzący połowy tuńczyka lub tuńczykopodobnych na obszarze konwencji poza wodami podlegającymi jurysdykcji krajowej zatrzymuje się po otrzymaniu odpowiedniego sygnału zgodnie z Międzynarodowym Kodem Sygnałowym od statku, na którego pokładzie znajduje się inspektor, chyba że statek prowadzi akurat działania połowowe i w takim przypadku statek zatrzymuje się bezzwłocznie po zakończeniu takich działań. Kapitan⁶ statku udziela zezwolenia na wejście na pokład inspektorowi, któremu może towarzyszyć świadek. Kapitan umożliwia inspektorowi skontrolowanie połowu lub narzędzi oraz wszelkiej odpowiedniej dokumentacji w sposób, który inspektor uzna za konieczny do sprawdzenia przestrzegania obowiązujących zaleceń Komisji odnośnie do państwa bandery danego statku, a inspektor może zwrócić się o wszelkie niezbędne wyjaśnienia.

5. Przy wchodzeniu na pokład inspektor przedstawia dokument opisany w ust. 3. Inspekcje na statku prowadzi się w sposób ograniczający do minimum ingerencje i niedogodności oraz zapobiegający pogorszeniu jakości ryb. Inspektor ogranicza swoje działania do ustalenia faktów związanych z przestrzeganiem obowiązujących zaleceń Komisji odnośnie do państwa bandery danego statku. Podczas prowadzenia kontroli inspektor może zwrócić się do kapitana o wszelką niezbędną pomoc. Inspektor sporządza sprawozdanie z inspekcji w formie zatwierdzonej przez Komisję. Inspektor podpisuje sprawozdanie w obecności kapitana statku, który ma prawo dodać do sprawozdania wszelkie uwagi, jakie uzna za odpowiednie i które musi podpisać. Kopie sprawozdania przekazuje się kapitanowi statku oraz rządowi, któremu podlega inspektor i który przekazuje kopie właściwym organom państwa bandery statku oraz Komisji. W przypadku stwierdzenia naruszenia zaleceń inspektor powinien również, o ile to możliwe, powiadomić właściwe organy państwa bandery, zgłoszone Komisji, oraz każdy statek inspekcyjny państwa bandery znajdujący się w pobliżu.

⁶ Kapitan oznacza osobę odpowiedzialną za statek.

6. Państwo bandery statku traktuje utrudnianie działań inspektorowi lub niewypełnianie jego poleceń podobnie jak utrudnianie działań inspektorowi tego państwa lub niewypełnianie jego poleceń.

7. Inspektorzy wypełniają swoje obowiązki zgodnie z zasadami określonymi w zaleceniu, lecz podlegają kontroli operacyjnej władz krajowych i są wobec nich odpowiedzialni.

8. Rządy umawiających się stron biorą pod uwagę sprawozdania zagranicznych inspektorów i podejmują w związku z tym działania na podobnej zasadzie, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, jak w przypadku sprawozdań inspektorów krajowych. Przepisy niniejszego ustępu nie nakładają na rząd umawiającej się strony obowiązku nadawania większej wartości dowodowej sprawozdaniu zagranicznego inspektora, niż wartość, jaką miałoby to sprawozdanie w państwie inspektora. Rządy umawiających się stron współpracują w celu ułatwienia postępowania sądowego lub innego rodzaju postępowania będącego skutkiem sprawozdania inspektora w ramach niniejszych ustaleń.

9. (i) Do dnia 1 marca każdego roku rządy umawiających się stron powiadamiają Komisję o tymczasowych planach uczestnictwa w niniejszych ustaleniach w roku następnym, a Komisja może zaproponować rządów umawiających się stron koordynację operacji krajowych w tej dziedzinie, w tym liczbę inspektorów i statków, na których znajdują się inspektorzy.

(ii) Ustalenia określone w niniejszym zaleceniu oraz plany uczestnictwa stosuje się między rządami zainteresowanych stron, o ile nie uzgodniły one inaczej; każde takie uzgodnienia zgłasza się Komisji.

Warunkiem jest jednak, że wdrożenie systemu zostanie zawieszono pomiędzy dwoma umawiającymi się rządami, jeżeli jeden z nich zgłosił to Komisji, w oczekiwaniu na realizację uzgodnień.

10. (i) Narzędzia połowowe kontroluje się zgodnie z przepisami obowiązującymi na podobnym obszarze, na którym ma miejsce inspekcja. Inspektor określa w sprawozdaniu charakter naruszenia przepisów.

(ii) Inspektorzy są upoważnieni do kontroli wszystkich stosowanych narzędzi połowowych lub narzędzi połowowych znajdujących się na pokładzie i gotowych do użycia.

11. Inspektor umieszcza znak identyfikacyjny zatwierdzony przez Komisję na każdym narzędziu połowowym, które jest niezgodne z zaleceniami Komisji w odniesieniu do państwa bandery danego statku, i odnotowuje to w swoim sprawozdaniu.

12. Inspektor może sfotografować narzędzia w sposób dokumentujący te cechy, które jego zdaniem są niezgodne z obowiązującymi przepisami; w takim przypadku fotografowane obiekty należy wymienić w sprawozdaniu, a do kopii sprawozdania przeznaczonej dla państwa bandery należy dołączyć kopie tych zdjęć.

13. Inspektor jest upoważniony, z zastrzeżeniem wszelkich ograniczeń nakładanych przez Komisję, do skontrolowania właściwości połowów i do ustalenia, czy przestrzegane są zalecenia Komisji. Inspektor jak najszybciej zgłasza swoje ustalenia organom państwa bandery kontrolowanego statku. (Sprawozdanie dwuletnie 1974-75, część II)

Uwagi

Ustalono, że zawieszono się datę wejścia w życie Systemu Międzynarodowej Kontroli do momentu ustalenia jej przez Komisję.

Proporzcyk ICCAT:

